Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrămitŭ!
Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețul inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 franci, pe șése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 217. Brașovŭ, Duminecă 2 (14) Octomvrie 1888.

Nou abonamentŭ

la

„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Octomvrie 1888 st. v. se deschide nou abonamentŭ la care învităm pe toți amicii și sprijinitorii fóiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni **3** fl.
pe șése luni **6** fl.
pe unŭ anŭ **12** fl.

Pentru România și străinătate:

pe trei luni **10** franci,
pe șése luni **20** franci,
pe unŭ anŭ **40** franci.

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale.**

Domnii, cari se vorŭ abona din nou, se binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Brașovŭ, 1 Octomvrie v.

Astădi s'a întrunitŭ în Sibiiu congresulŭ național-bisericescŭ alŭ Românilorŭ de religiunea greco-orientală din Transilvania și Ungaria.

Amŭ constatatŭ la timpulŭ sĕu trista împrejurare, după care acestŭ înaltŭ forŭ bisericescŭ încetase de câțiva ani de-a mai funcționa regulatŭ și în modŭ priinciosŭ pentru biserică, conformŭ prescrierilorŭ statutului organicŭ și alŭ intențiunilorŭ celorŭ ce l'au creatŭ.

Celŭ din urmă congresŭ, precum scimŭ, nu s'a întrunitŭ în sesiune ordinară și multe erau plângerile fiiilorŭ bisericei române gr.-orientale din causa neajunsurilorŭ ce așteptau delăturarea lorŭ dela congresŭ.

S'au adusŭ atunci multe în rĕndŭ, dér multe cestiuni vitale pentru desvoltarea și mersulŭ regulatŭ alŭ afacerilorŭ bisericesci și școlare au rĕmasŭ încă de deslegatŭ.

Cu atâtŭ mai mare trebue sĕ fiă dér bucuria nóstră vĕdêndŭ, că de astădată congresulŭ naționalŭ bisericescŭ gr. or. se întrunesce în timpulŭ prescrisŭ în statutŭ spre a-și continua lucrarea sa, care tocmai în împrejurările grele de astădi este de-o deosebită însemnătate pentru o parte mare a poporului, românŭ.

Salutândŭ cu căldură pe representanții bisericei române gr. or. adunați în Sibiiu nu putemŭ decâtŭ sĕ le repetămŭ cuvintele sincere frățesci ce li le-amŭ adresatŭ acum doi ani cu ocasiunea întrunirei congresului estra-ordinarŭ în Iunie 1886:

„Nu numai odată ni s'a înfățișatŭ tocmai în sferele mai înalte ale bisericei durerósa privelisce a rivalitățilorŭ personale, cari făceau ca cei chiămați a fi stelpulŭ și razimulŭ vieței constituționale bisericesci sĕ-și petrécă scumpulŭ timpŭ în lupte seci personale, în urmărirea unorŭ vanitóse preocupațiuni individuale, scăpândŭ din ochi marea țintă cătră care trebue sĕ nisuiască toți și care trebue sĕ unéscă pe toți.“

„Nici că putemŭ spera, că vorŭ înceta neajunsurile în biserică pe câtŭ timpŭ aleșii bisericei vorŭ fi stăpâniți mai multŭ de considerațiuni cătră una séu alta persónă influentă, de care îi légă nisce interese trecĕtóre și pe câtŭ timpu nu vorŭ fi pĕtrunși numai și numai de marile principii ale libertății și ale progresului în biserică.“

„Nu va înceta rĕulŭ în biserică până ce nu se vorŭ uni toți fiii ei cei buni și devotați dumnedeescilorŭ ei scopuri cu nobila decisiune ca sĕ-lŭ stêrpéscă din rĕdăcină, abnegândŭ-și orĭ-ce interese particulare.“

„In lungulŭ intervalŭ, de când biserica română gr. or. se bucură de aședămintele ei actuale, nu s'a aflatŭ încă o mână de ómeni cari, stabilindŭ unŭ programŭ bisericescŭ corĕspundĕtorŭ, sĕ pună capĕtŭ neînțelegerilorŭ și sĕ creeze astfelŭ unŭ putemicŭ stăvilarŭ în contra ori cărei uneltiri dușmane.“

„Ori câtŭ de gravă ar fi situațiunea bisericei în momentele de față, ea ar înceta de a mai fi amenințătóre îndată ce fii ei s'arŭ grupa în jurulŭ principiilorŭ esistenței sale, lăsândŭ la o parte ori-ce considerațiuni personale“.

DIN AFARĂ.

Corespondentulŭ din Viena alŭ diarului „Times“ publică o scrisóre, pe care a primit'o, după cum dice elŭ, dela unŭ distinsŭ bărbatŭ de statŭ alŭ Ungariei. Fiindŭ vorba despre *decorarea ministrului-președinte Tisza din partea împĕratului germanŭ*, „distinsulŭ bărbatŭ de statŭ maghiarŭ“ dice, că Ungurii n'ar fi datŭ nici o importanță întâlnirei monarchilorŭ în Viena, deórece Ungurii n'au nimicŭ cu Nemții, cari în Ungaria nu suntŭ vĕduți cu ochi buni. Ceea ce face însĕ sĕ fiă importantă pentru Ungaria întâlnirea monarchilorŭ în Viena, este decorarea ministrului-președinte Tisza cu marea cruce a Vulturului negru din partea împĕratului germanŭ; împrejurarea acésta inveselesce fórte multŭ opiniunea publică maghiară, care esplică lucrulŭ astfeliu, că împĕratulŭ germanŭ ar fi vrutŭ sĕ arate prin decorarea lui Tisza, că Ungaria este partea cea mai puternică a monarchiei și că alianța austro-germană își are o basă mai solidă în Ungaria, decâtŭ în Austria, unde aspirațiunile elementelorŭ slave suntŭ multŭ mai cutezătóre, decâtŭ în Ungaria.

Ce privesce *ignorarea lui Taaffe din partea împĕratului germanŭ*, acelașĭ corespondentŭ vienezŭ alŭ diarului „Times“ vede causa acestei ignorări în împrejurarea, că împĕratului germanŭ nu i s'a făcutŭ în Viena o primire mai strălucită din partea poporațiunei și acésta o atribue împĕratulŭ germanŭ însuși comitelui Taaffe. Cine cunósce sentimentele naționale și politice ale populațiunei din Viena, se va pute ușorŭ convinge, că n'ar fi lipsitŭ decâtŭ câteva cuvinte însuflețitóre, pentru ca visita împĕratului germanŭ sĕ fiă în modŭ strălucitŭ sĕrbătorită din partea populațiunei vienese. Taaffe însĕ nu numai că n'a adresatŭ locuitorilorŭ asemeni cuvinte însuflețitóre, ci, precum se vede, elŭ a împedecatŭ orice nisuințe de a sĕrbători visita împĕratului germanŭ. Maioritatea este a lui Taaffe și minoritatea parlamentului de dincolo de Laita, care ar fi vrutŭ sĕ sĕrbătoréscă, n'a putută face nimicŭ față cu Taaffe și cu marea lui maioritate. Afară de asta în Germania mulți înțelegŭ alianța germano-austro-ungară astfelŭ, că Germania esercită în sensulŭ acestei alianțe unŭ feliu de protectoratŭ asupra Austriei. Acéstă părere s'ar fi confirmatŭ și mai multŭ, décă Taaffe ar fi permisŭ Germanilorŭ din Viena sĕ facă demonstrații în favórea împĕratului Wilhelm. Bătĕtorŭ la ochi este însĕ, că pentru ce împĕratulŭ germanŭ n'a avutŭ în vedere aceste împrejurări. Décă ignorarea lui Taaffe nu va fi corésă în unŭ modŭ ori altulŭ, de sigurŭ opiniunea publică va afla, că împĕratulŭ germanŭ altmintrea cugetă despre relațiile interne ale Austriei, de cum cugetă cancelarulŭ sĕu. Imprejurarea acésta însĕ póte sĕ aibă deosebite urmări și încă fórte caracteristice.

*

Din Stuttgart se scrie diarului „Münchener Neuesten Nachrichten“, că cu vre-o 4 dile înainte de plecarea împĕratului Wilchem din Postdam, pentru ca sĕ facă călĕtoria spre sudŭ, au disparutŭ din Elveția, anume din Zürich, vre-o 10 persóne, care facŭ parte din partidulŭ anarchiștilorŭ. Presidiulŭ polițienescŭ din Berlinŭ, încunosciințatŭ fiindŭ despre acésta de poliția din Zürich, a comunicatŭ direcțiunei orașului Stuttgart despre sosirea acelorŭ persóne suspecte în Würtenberga. Din partea ministeriului de interne din Würtenberg s'au luatŭ *mĕsuri pentru siguranța personală a împĕratului Vilhelm.* Diua și nóptea a patrulatŭ gendarmeria pe întréga întindere a gării pe unde avea sĕ trécă trenulŭ separatŭ imperială. Trenului însuși i-a eșitŭ înainte unŭ altŭ trenŭ separatŭ; la sosire s'au formatŭ dela gară până la castelulŭ de reședință șiruri dese de armată și nu s'a permisŭ sĕ asiste publiculŭ. La plecarea împĕratului dimpreună cu regele

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(3)

Intâlnirea sfinților trei crai.

(După Arpad Gabanyi.)

Veni acum unŭ timpŭ de încordare și de așteptare pentru comuna Dudvas

Dér sĕ nu crédă cineva, că „comitetulŭ tabloului“ a statŭ cu mânile 'n sînŭ. Mai în fiecare sĕptĕmână se ținea câte-o adunare generală, ale cărei resultate apoi se discutau fórte viu în comuna întrégă. Când la două sĕptĕmâni după-ce preotulŭ a espedatŭ scrisórea, vestitulŭ pictorŭ, alŭ cărui nume, durere, nu l'am pututŭ afla, rĕspunse, că va zugrăvi „Intâlnirea sfinților trei crai“, nimenea din Dudvas n'a mai putută sĕ dórmă liniștitŭ.

Și-apoi când sosi din Viena și prevasulŭ, poporulŭ furnica pe dinaintea casei parochiale, de par'că isbucnise o revoltă.

„Comitetulŭ tabloului“ se întruni indată la o ședință estraordinară și deschise lada.

Unŭ prevazŭ înaltŭ de totŭ și fórte îngustŭ fŭ scosŭ la ivélă. Tótă lumea era însuflețită.

O lucrare în adevĕrŭ mărĕță, o sută de florini pentru ea era unŭ prețŭ de batjocură! Prevazulŭ a și fostŭ imediatŭ aședatŭ în biserică și d-lŭ preotŭ nu predicase nicîodată înaintea unui publicŭ atâtŭ de mare, ca în Dumineca ce urmă.

Erăși trecŭ sĕptĕmână după sĕptĕmână. Incordarea și nerăbdarea crescură la culme. Preotulŭ era grămăditŭ cu întrebări și elŭ nu putea face altceva, de câtŭ sĕ aviseze deocamdată pe cei nerăbdători la prevazŭ.

Intr'o ședință a comitetului a devenitŭ nerăbdătorŭ chiar și d-lŭ jude Bertalan Gondos și simțĕmintele sale și le îmbrăcă în următórele cuvinte:

— Pictorulŭ șvob ar fi putută în timpulŭ acesta sĕ molfăe (sĕ mănânce ca animalele) tabloulŭ întregŭ!

O scrisóre după alta i-se trimetea, prin care era avertisatŭ scriindu-se cu litere uriașe pe cuvertă: „Urgentŭ! Per express!“

In fine sosi marea di, care de sigurŭ va fi înscrisă cu litere roșii în cronica comunei Dudvas.

Tabloulŭ sosi. Inaintea casei parochiale a trebuitŭ sĕ se așede gendarmi ca sĕ țină 'n frĕu mulțimea, pe când înăuntru comitetulŭ scóse opera de artă din ladă și o privea.

In adevĕrŭ era o operă admirabilă. In colori frumóse strălucia, pânza care era mai multŭ lată decâtŭ înaltă.

In partea stângă, în față, se vedéu cei trei crai, împodobiți cu coróne scânteiătóre și ornați cu pietri scumpe, la unŭ locŭ multele lucruri prețióse, ce voiau sĕ le ofere Mântuitorului nou născutŭ.

Fruntașii autoritățilorŭ din Dudvas încă nu mai vĕdură zugrăvite nici, odată până atunci atâtea lucruri scumpe într'o grămadă.

Partea dréptă a tabloului înfățișa o pădure sĕlbatică dér romantică, stânci acoperite cu muschiu, plante exotice.

In mijloculŭ tabloului însĕ — unŭ adausŭ genialŭ alŭ fantasiei artistice — apăréu cei trei măgari, legați de trei arbori.

Pe aceste trei pióse animale călĕtoreau atunci craii.

Pe désupra întregului se întindea unŭ cerŭ albastru fără nori, pe care strălucea stéua din Vifleemŭ atâtŭ de luminósă, ca și cum ar fi fostŭ zugrăvită cu focŭ flăcărătorŭ.

In fine în partea stângă, în fundulŭ tabloului se deschidea o mărĕță perspectivă într'unŭ peisagiu verde-albastru.

— Sublimŭ! strigă domnulŭ preotŭ răpitŭ.

— Ce fidelŭ naturei! observă d-lŭ forestierŭ Farkas Barany și punêndu'și pumnii la ochi, formândŭ unŭ ochianŭ, observa opera de artă când de aprópe, când de departe.

Ignaz Csupasz și Adam Hervadt își reținéu respirațiunea, ca nu cumva sufilarea lorŭ sĕ atingă pânza.

Chiar d-lŭ jude Bertalan Gondos

Carolŭ în 28 Sept. mergeau înainte două trăsurĭ cu diferiţĭ oficianţĭ poliţienescĭ, în fruntea conductului erau, — pentru locuitorii din Stuttgart lucru non — 2 călăreţĭ de gardă, şi pe icĭ pe colo printre mulţime sĕ observară diferiţĭ membriĭ ai poliţiei secrete din Berlinŭ precum şi diferite persóne aparţinĕtóre gendarmeriei în haine civile. Cu două óre înainte de plecarea dela 4 óre în 28 Septemvre din Stuttgart s'a schimbatŭ planulŭ de călĕtoriă spre Mainau cu totulŭ, luându-se drumulŭ peste Tübingen-Rottweil-Villingen, din causa unorŭ scirĭ importante ce le-a primitŭ oficiulŭ poliţienescŭ. Din norocire s'a petrecutŭ poposirea Impĕratului în Würtenberga, fărĕ nicĭ o turburare. Câtŭ au fostŭ de motivate mĕsurile de precauţiune luate, se póte vedé din arestarea făcută chiar în 28 Sept. în Villingen a anarchistului venitŭ din Elveţia, Franz Proppman din Floss în Bavaria.

Călătoria împĕratului Wilhelm, precum vedemŭ, a provocatŭ trimiterea a o mulţime de scrisorĭ anonime din tóte părţile Europei şi chiar din America. Poliţia a fostŭ nevoită sĕ 'şĭ îndoiéscă numĕrulŭ pentru ca supravegherea se fiă mai sigură; pe la tóte gările s'au datŭ ordine severe poliţiei. E temere sĕ nu se întemple unŭ atentatŭ fiă pe calea ferată, fiă la Roma. Una din scrisorĭ trimisă din Geneva şi iscălită „comitetulŭ executivŭ“ a ridicatŭ cele mai marĭ temerĭ. Ea e concepută ca unŭ decretŭ de condamnare la mórte a Impĕratului Wilhelm II.

*

In Bulgaria se agită totŭ mai multŭ *cestiunea Macedoniei.* „Svoboda“ numĕră 15 gravamine şi observă la sfêrşitulŭ unui articulŭ că, décă Turcia nu se hotărăsce la o dréptă regulare a recunóscerei naţionalităţii şi confesiunei bulgare în Macedonia, Bulgaria se va vedé silită sĕ ştérgă din bugetŭ suma inscrisă în interesulŭ islamului pentru întreţinerea muftiilorŭ, imamilorŭ, cadiilorŭ etc., carĭ primescŭ lefurĭ de câte 3—4000 francĭ. Serbia începe acum a face oposiţiune pretenţiunilorŭ bulgare. Tóte prtidele din ţeră, precum se ḑice într'o scrisóre din Belgradŭ, suntŭ unite în a respinge acele pretensiunĭ. In Belgrad şi în Constantinopolŭ, precum şi în Viena părerea este, că întréga agitaţiune pentru Macedonia e a se ascrie intrigilorŭ rusescĭ. Pórta e hotărîtă sĕ întémpine chiar cu puterea armelorŭ agitaţiunea. „Este unŭ punctŭ“, se scrie din Constantinopolŭ, „peste care Bulgarii nu potŭ trece fără sĕ între în Rumelia orientală trupe turcescĭ.“ „Journal des Débats“ e informatŭ din Viena, că Porta e decisă sĕ adreseze în cestiunea macedonénă o notă cătră totŭ ambasadorii turci, ca sĕ se comunice cabinetelorŭ. In notă se ḑice, că în faţa animosităţii ce domnesce între diferitele poporaţiunĭ din Macedonia, nu se póte atinge cestiunea şi nicĭ reforme nu se potŭ introduce. Orĭ-ce schimbare a regimului de adĭ ar avé ca urmare, după părerea Porţii, lupte înfocate între Grecĭ, Bulgarĭ, Sêrbĭ şi Românĭ, carĭ locuescŭ în Macedonia.

Inarmărĭ în Rusia.

„Corespondenţei politice“ i-se comunică din Varşovia următórele:

Completarea fortificaţiunilorŭ în guvernamentele dela apusŭ ale Rusiei constitue acum ca şi mai nainte unŭ punctŭ esenţialŭ din programa administraţiunei de rĕsboiu pentru cea mai apropiată periodă de timpŭ. De órece teritorulŭ dela graniţă d'a lungulŭ graniţei ruso-prusiane are mai puţine fortificaţiunĭ decâtŭ celŭ de-a lungulŭ graniţei austro-rusescĭ, se va procede acum la completarea puterei defensive în prima parte. Inainte de tóte se are în vedere întărirea localităţii Ossovice, şi după ce se vorŭ esecuta tóte lucrările în întinderea plănuită, nu peste multŭ numita localitate va fi transformată într'o tabără întărită de primulŭ rangŭ. Totŭ odată vorŭ continua şi lucrările pentru mărirea puterei de resistenţă a fortificaţiunilorŭ din guvernamentele mărginaşe cu Austria. La fortăréţa Georgievsk se esecută acum lucrărĭ de pămêntŭ, care după terminare vorŭ mări în modŭ însemnatŭ importanţa acestei fortăreţe. Se afirmă că numĕrulŭ tunurilorŭ în acéstă fortăréţă va fi mărită încă cu 200 şi că în curêndŭ se vorŭ aşeḑa aci unŭ numĕrŭ însemnatŭ de tunurĭ noue.

In memoria lui I. G. Meşotă.

Braşovŭ, 30 Septemvre 1888.

Dumineca în 25 Septemvre v. s'a ţinutŭ în edificiulŭ gimnasiului românŭ de aicĭ una din cele mai frumóse sĕrbătorĭ scolare. A fostŭ *sĕrbătórea S-tei Sofii*, a patrónei scólelorŭ centrale române din Braşovŭ, ḑiua de bucuriă, în care în anulŭ 1851 s'a pusŭ pétra fundamentală a măreţului edificiu alŭ acestorŭ scóle. Ḑiua, despre care e vorba, se serbéză în fiăcare anŭ cu deosebită solemnitate, de astădată însĕ ea s'a serbatŭ într'unŭ modŭ şi mai solemnŭ, de óre-ce, pe lângă aducerea aminte a celorlalţĭ bărbaţĭ cu merite pentru şcólele în cestiune, cu prilejulŭ acesta s'a făcutŭ în deosebĭ amintire de fostulŭ directorŭ alŭ scólelorŭ medii *Dr. Ioanŭ G. Meşotă*, dela a cărui mórte au trecutŭ tocmai 10 anĭ de ḑile.

Sĕrbătórea, despre care voiescŭ a raporta, a decursŭ întocmai cum s'a anunţatŭ în colónele acestui ḑiarŭ.

Dumineca diminéţa, după celebrarea serviciului divinŭ împreunatŭ cu parastasŭ, tinerimea studiósă împreună cu numĕrosulŭ publicŭ asistentŭ se îndreptă în procesiune dela biserica Sf. Nicolae spre edificiulŭ şcólelorŭ centrale, avênd în frunte pe parochulŭ *Vasile Voina.* In sala cea mare a gimnasiului, plină de unŭ publicŭ alesŭ, din care damele făceau o parte fórte însemnată, se oficiă sfinţirea apei de preoţii *B. Baiulescu* şi *V. Voina* şi se invocă ajutorulŭ puterilorŭ cerescĭ pentru înaintarea în bine a numĕroşilorŭ şcolarĭ dela institutele, despre care e vorba.

Inainte de stropirea cu apă sfinţită, unŭ corŭ armoniosŭ străbătŭ inima tuturorŭ celorŭ de faţă. Era coralulŭ „Pace vouĕ!“ de Schubert, pe care'lŭ esecută, sub conducerea domnului profesorŭ de musică *N. Popovicĭ*, corulŭ şcolarilorŭ dela scólele medii împreună cu câţiva din membri Reuniunei de gimnastică şi de cântărĭ. Abia rĕsunară ultimele acordurĭ ale acestei frumóse cântărĭ, când d-lŭ profesorŭ gimnasialŭ *Ioan Popea* se sui la tribună şi cu elocenţa-i cunoscută ţinŭ unŭ pĕtrunḑĕtorŭ discurs în amintirea colegului şi şefului sĕu de odinióră. Discursulŭ fu adresatŭ în prima liniă tinerimei asistente şi afară de câteva date biografice din viéţa rĕposatului directorŭ, se ocupă în deosebĭ cu caracterisarea activităţii lui I. Meşotă ca studentŭ, ca profesorŭ, ca directorŭ şi ca membru alŭ societăţii românescĭ.

D-lŭ Popea arătă în cuvinte elocente, câtă tragere de inimă a avutŭ tĕnĕrulŭ Meşotă cătră învĕţătură, cu câtă esactitate 'şĭ împlinea elŭ datoriile sale mai întâiu ca scolarŭ la gimnasiulŭ românŭ şi la celŭ luteranŭ din Braşovŭ, şi apoi ca studentŭ la universităţile din Viena şi Bonn; arătă mai departe cu câtă dragoste îmbrăţişă elŭ în anulŭ 1861 cariera de profesorŭ la gimnasiulŭ, la care studiase mai înainte, câtă pricepere şi hărniciă dovedi în acéstă carieră, cât era de conscienţiosŭ în lucrările sale şi cu câtŭ tactŭ scia sĕ influinţeze asupra scolarilorŭ sĕi; arătă apoi, cum, devenitŭ în an. 1870 directorŭ alŭ scólelorŭ medii, Meşotă se afirmă ca unŭ escelent conducĕtorŭ de scóle, îndeplinindŭ tóte afacerile sale cu seriositatea cuvenită.

Vorbitorulŭ nu uită a aminti deosetitele lucrărĭ literare ale rĕposatului Meşotă, dintre care cele mai multe suntŭ de cuprinsŭ didacticŭ-pedagogicŭ, şi apoi trecêndŭ la viéţa lui Meşotă ca membru al societăţii românescĭ, aminti caracterulŭ lui celŭ firmŭ şi iubirea cu care punea umĕrulŭ la totŭ ceea-ce putea contribui la înaintarea societăţii, în mijloculŭ căreia vieţuia. Ca încheiere dênsulŭ recomandă cu cuvinte căldurόse tinerimei a imita pe rĕposatulŭ directorŭ în activitatea sa, în iubirea sa de naţiune şi în soliditatea caracterului sĕu. Cuvintele d-lui Popea avură unŭ putericŭ efectŭ nu numai asupra tinerimei, ci asupra tuturorŭ celorŭ de faţă. Cu toţii pare că vedeau din nou simpatica figură a meritatului directorŭ rĕposatŭ aşa de timpuriu, şi ochii multora se îndreptară cu recunoscinţă spre portretulŭ rĕposatului, lucratŭ de pictorulŭ M. Popŭ, care portretŭ se află lângă venerabila figură a primului directorŭ gimnasialŭ Gavrilŭ Munteanu.

Discursulŭ d-lui Popea a fostŭ de totŭ potrivitŭ încheiatŭ printr'o nouă cântare, unŭ frumosŭ imnŭ esecutatŭ totŭ de corulŭ condusŭ de d-lŭ Popovicĭ. După acéstă cântare urmă stropirea cu apă sfinţită, şi toţĭ se depărtară din edificiulŭ gimnasialŭ cu inima încălḑită şi din multe părţĭ se auḑiră cuvintele: *Eternă fiă memoria rĕposatului Meşotă!*—

Aşteptămŭ, ca d-lŭ profesorŭ Popea sĕ dea câtŭ mai curêndŭ vorbirea sa publicităţii, de órece ea nu interesézâ numai societatea din Braşovŭ, ci de bună sémă va interesa pe fiăcare Românŭ bine simţitorŭ.

Cunctator.

SCIRILE ḐILEI.

„Ellenzék“ în articululŭ sĕu de fondŭ dela 9 Octomvre, vorbindŭ despre *decorarea ministrului preşedinte Tisza* cu marea cruce a ordinului „Vulturulŭ negru“ din partea împĕratului germanŭ, ḑice că în adevĕrŭ, ministrulŭ preşedinte austriacŭ, contele Taaffe, póte sĕ se supere, pentru-că împĕratulŭ germanŭ nu numai că nu l'a decoratŭ cu nicĭ unŭ ordŭ, dér nicĭ n'a statŭ de vorbă cu elŭ. Acésta din causă, că Taaffe nu se 'nhaţă la carulŭ lui Bismark şi lucréză după cum află elŭ de bine şi după cum cerŭ interesele ţĕrei sale. Tisza, ḑice „E. k.“, este în adevĕrŭ mai norocosŭ decâtŭ Taaffe, décă cumva se póte ḑice, că e norocŭ pentru Tisza împrejurarea, că elŭ pentru modulŭ sĕu de guvernare totdéuna primesce recunoscinţa din afară şi nu dela propria lui naţiune. Mai mare mulţămire 'i causéză lui Tisza posederea ordinului „Vulturulŭ negru“ decâtŭ recunoscinţa naţiunei sale. Cu unŭ cuvêntŭ, „E. k.“ ḑice, că Tisza a meritatŭ decorarea, căcĭ elŭ servesce intereselorŭ nemţescĭ.

***

Se scrie cătră „Budapesti Hirlap“: „In Noemvre a. tr. raportă inspectorulŭ de dare, că oraşulŭ *Kapoşvár*, comit. Somogy, a încasatŭ 10,000 fl. dare de consumŭ, dér nu i-a predatŭ cassei de dare. După scurtŭ timpŭ s'a descoperitŭ, că amintita sumă s'a întrebuinţatŭ spre alte scopurĭ şi că între restanţe aceea a primarului e cea mai însemnata (1700 fl.) Mai departe s'a constatatŭ, că şi în administrarea averei orfanilorŭ vinŭ la ivélă marĭ neregularităţĭ, că între altele nu se póte da socotélă despre 4000 fl. Fórte patriarhală este în genere mani-

---

îşĭ netedea bărbia sa grasă, ceea ce însemna, că e fórte mulţămitŭ.

Dér ce va ḑice poporulŭ din Dudvas, când va vedé Dumineca opera de artă aşeḑată în modesta sa biserică?...

Deodată Farkas Barany încreţi fruntea şi de pe buzele luĭ scăpă unŭ îngrozitorŭ strigătŭ de „O vai!“

Toţĭ se uitară la forestierŭ şi vĕḑură, că faţa lui e mai palidă decâtŭ varulŭ....

O tăcere' grozavă urmă în casă, ca şi înainte de furtună pe mare.

In fine din gura lui Farkas Barany eşiră cuvintele:

— Onorată adunare! Nu vedeţĭ că tabloulŭ e apróре de două orĭ mai latŭ decâtŭ prevazulŭ?

In adevĕrŭ, vĕḑură acum cu toţii că aşa este. Consternaţĭ se uitau când unulŭ la altulŭ, când la tablou.

Apoi începură a alerga încócĭ şi încolo prin odaiă, înjurau (naturalŭ că cu esceptiune de d-lŭ preotŭ), se scărpinau în capŭ şi năduşelĭ îi tăiară de spaimă.

Dup'aceea se aşeḑară pe scaune ca sĕ desbată. Ce sĕ facă? Ca sĕ lărgéscă prevazulŭ, nicĭ de gânditŭ nu era; dér tabloulŭ.... póte că totŭ se póte micşora!

Trebue! Altŭ mijlocŭ nu e. Şi aşa şi declară adunarea, că din tablou, orĭ-câtŭ de escelentŭ e (O, de n'ar fi aşa de sublimŭ!), trebue sĕ se taiă o bucată, ca sĕ nu fiă aruncaţĭ pe ferĕstră banii pentru prevazŭ.

Lucrulŭ era aşadér în ordine. Dér ce parte de tablou sĕ se taiă? Asta era marea întrebare.

Puseră de se aduse prevazulŭ din biserică şi încercară sĕ întindă pânza; dér nu mergea altfelŭ, trebuia sĕ se taiă o bucată din vre-o parte a tabloului.

D-lŭ preotŭ deschise 'ndată şedinţa şi începŭ insuşĭ a vorbi făcêndŭ cunoscutŭ comitetului cu voce plină de durere, apróре plângêndŭ, că după a sa părere mai bine ar face décă ar tăia în partea dréptă o bună bucată din pădure.

Indată sări forestierulŭ Farkas Barany în susŭ şi, scărmănându'şĭ agitatŭ barba, avertisă adunarea, d'a nu comite unŭ astfelŭ de sacrilegiu, căcĭ elŭ, ca omŭ de specialitate, tocmai în acéstă parte a tabloului a recunoscutŭ cea mai înaltă deplinătate artistică, şi acei măreţĭ arborĭ secularĭ mereu îi amintescŭ falnicii arborĭ ai pădurii Dudvasului. Acésta n'ar putéo elŭ admite.

Forestierulŭ ridică unŭ protestŭ sĕrbătorescŭ contra stîrpirei pădurei şi socotĭ în cele din urmă că e mai consultŭ sĕ taiă partea stângă a tabloului.

„Căcĭ, onorată adunare — aşa'şĭ încheiă elŭ vorbirea sa — ce represintă partea stângă a tabloului?.. Aerŭ! Cerŭ! Şi e cu totulŭ superfluu, ca cineva sĕ ne măzgăléscă cerulŭ. A cheltui banii pentur acésta în adevĕrŭ nu e necesarŭ; căcĭ aerŭ şi cerŭ póte vedé orĭ şi cine în orĭ-ce timpŭ, décă îşĭ ia numai ostenéla a privi în susŭ.

Invĕţătorulŭ şi organistulŭ începŭ sĕ tuşéscă tare, ca si cum ar fi voitŭ sĕ înăbuşéscă vorbele forestierului.

Când forestierulŭ amuţi, luă elŭ, învĕţătorulŭ, imediatŭ cuvêntulŭ:

„Domnilorŭ! Onorată adunare! strigă elŭ, scînteindu-i ochii. Sĕ nu v'atingeţĭ de cerŭ! Lăsaţĭ aerulŭ în pace! Vreţĭ sĕ sustrageţĭ tinerimei din Dudvas acéstă măréţă prespectivă? Priviţĭ acéstă puternică amăgire optică! Nu! Nicĭ-odată nu vomŭ permite! Credŭ mai departe — şi venerabilulŭ d-nŭ Kelemen Futyi, preotulŭ nostru, cu dreptŭ cuvêntŭ va admite — că unui muritorŭ nu'i este permisŭ sĕ se atingă de cerŭ. Dér décă trebue sĕ se taie ceva, atuncĭ aveţĭ colo în vêrfulŭ tabloului stéua din Vifleemŭ, care nu e nicĭ-decum necesară, căcĭ şi fără ea orĭ-ce omŭ scie, că stéua din Vifleemŭ a condusŭ pe cei trei crai la sfintele iesle. Şĭ-apoi, onorată adunare, acestŭ strălucitorŭ lucru îmĭ amintesce nencetatŭ birtulŭ „la stéua de aurŭ.“ Dér când omulŭ e în biserică, nu se cuvine sĕ se gândéscă la birtulŭ...

— Dddomnule Csupasz! îlŭ întrerupse aci judele încreţindu-şĭ fruntea. Sperŭ că amintindŭ d-ta birtulŭ „la stéua de aurŭ“, n'ai voitŭ dóră sĕ facĭ alusiune la mine? Negreşitŭ e adevĕratŭ, că mé uitŭ când şi când înăuntru — credeţĭ'mĭ

pularea banilorŭ, aşa că primarulŭ şi unii favoriţĭ de ai sĕi potŭ împrumuta banĭ după placŭ din cassa oraşului. — Defectuóse suntŭ mai departe socotelele taxei de pavagiu, furnisarea petrii s'a făcutŭ fără nicĭ o controlă ş. a. In urma acestorŭ fapte dovedite de o comisiune, s'a propusŭ ca în contra primarului Nemeth şi a cassierului Kelemen sĕ se încépă procedura disciplinară. In contra acestei propunerĭ, primite de adunarea generală a representanţei orăşenescĭ, primarulŭ a însinuatŭ recursŭ."

* * *

Universitatea din Iaşĭ a decisŭ a face *bustulŭ d-lui M. Cogălniceanu*, încă fiindŭ în viéţa. D-lŭ Hégel este însărcinatŭ cu acéstă lucrare.

* * *

Romancierulŭ germanŭ *Rudolf Lindau*, care a fostŭ prin România în primăvéra anului acestuia, a publicatŭ prin diarele germane unŭ nou articulŭ, descriindu'şĭ *impresiunile sale asupra României.*

* * *

Precum spune „Ellenzek", unŭ locuitorŭ din Chezdi-Oşorheiu, anume Karol Szöcs, a aflatŭ o plantă de pădure, cu ajutorulŭ căreia a încercatŭ cu succesŭ *sĕ vindece bóla de racŭ.* Unŭ medicŭ din Viena, căruia Szöcs i-a comunicatŭ despre plantă, a încercatŭ cu bunŭ succesŭ la diferiţĭ bolnavĭ de racŭ puterea de vindecare a acelei plante şi a venitŭ nu de multŭ la Chezdi-Oşorheiu, ca sĕ cumpere dela Szöcs secretulŭ acestui preparatŭ.

De altmintrelea trebuescŭ cu mare precauţiune luate 'n sémă informaţiunile lui Ellenzek."

* * *

D-ra *Elena Teodorini*, distinsa artistă română, printr'unŭ procesŭ, ce s'a pertractatŭ dilele acestea la Fălticenĭ, contra unui moşŭ alŭ ei, a câştigatŭ suma de 15,000 lei.

* * *

Din datele statistice asupra *învĕţămentului secundarŭ şi superiorŭ din Rusia* vedemŭ, că secsulŭ femeninŭ este fórte bine representatŭ, mai bine chiar de câtŭ în ţĕrile occidentului. Nu mai puţinŭ decâtŭ 779 femei urméză cursurile universitare. Dintre aceste, facultatea de litere şi filosofiă numĕră 243; sciinţele 500; esclusivŭ matematicile urméză 35. Afară de aceste, Academiile de dreptŭ suntŭ frecventate de 587 ascultătóre. Evreice suntŭ 139; nemăritate 748; măritate 31. Cele mai multe din aceste studente aparţinŭ clasei aristocrate, fete de militarĭ şi funcţionĭ; numai 10 se tragŭ din ţĕranĭ şi 125 din negustorĭ. Afară de acésta, fórte multe studente fete urméză cursurile universitare în străinătate, cu deosebire în Elveţia şi Franţa.

Sĕrbătorile din Năsĕudŭ.

Despre decursulŭ sĕrbătorilorŭ gimnasiului din Năsĕudŭ amŭ mai primitŭ dela *„unŭ grăniţerŭ"* unŭ raportŭ, din care estragemŭ următórele:

Mulţĭ din publiculŭ celŭ mare, necunoscĕtorĭ de trebile nóstre, se vorŭ fi întrebândŭ, că óre până acuma Năsĕudenii n'au avutŭ scóle, n'au avutŭ edificiu pentru gimnasiu, etc? Inainte de a trece la ale sĕrbătorei mĕ voiu opri puţinŭ, ca sĕ lămurescŭ acéstă întrebare.

Năsĕudenii au avutŭ şi au scóle, au avutŭ şi clădirĭ pentru gimgasiu, dér nu aşa, precum au doritŭ ei.

E de lipsă se spunŭ şi cu acéstă ocasiune, cumcă de multŭ Românii din părţile acestea au sacrificatŭ pentru scopurĭ de cultură póte mai multŭ decâtŭ orĭ cine de pe rotogolulŭ pămêntului. Incă în timpurile grele, când nu numai nu era de nimenĭ îndemnatŭ şi încuragiatŭ, dér era opritŭ a învĕţa carte, elŭ s'a făcutŭ a nu audi pe opresorĭ, a auditŭ însĕ glasulŭ viitorului şoptindu-i la urechiă: pregătesce-te omule, sĕ fi gata, când 'ţĭ vorŭ cădé cătuşele şi când va îmbrânci tirănia! Şi elŭ s'a pregătitŭ; de unde numai a pututŭ a adunatŭ grăunţe după grăuţe şi le-a turnatŭ în comóra menită pentru cultură; ca militarŭ nu numai era mulţămitŭ, dér era mândru în sumanulŭ ţĕsutŭ de iubita sa nevastă şi banulŭ, ce i se cuvenea pentru montură, l'a vĕrsatŭ în comóră pentru fii şi nepoţii lui.

. . . *Carpent tua poma nepotes.*

Aşa făcea grăniţarulŭ cu banulŭ, care i se cuvinea pentru stânginii de lemne duşĭ din depărtare de 50—60 kilometri pe séma scólelorŭ, a cancelariilorŭ, a domnilorŭ.... ; aşa făcea, când era lipsă de clăditŭ o scólă, o clădire folositóre, — dovadă casele cele multe, astădĭ proprietatea fondurilorŭ; aşa au făcutŭ mai târdiu, când totŭ pentru scóle au jertfitŭ aprópe întregŭ venitulŭ din dreptulŭ cârcĭmăritului, aşa au făcutŭ acuma ajutândŭ cu sume frumóse de banĭ la clădirea noului gimnasiu. Dér... cum ar încăpé aicĭ tóte jertfele lorŭ?.....

Destulŭ că totŭ ei pe timpulŭ cătăniei au clăditŭ în Năsĕud aşa numitul „institutŭ militarŭ", o clădire colosală cu o mulţime de încăperĭ, în carĭ totodată era şi „convictulŭ", o clădire la care privia totŭ omulŭ cu multă mândriă.

Acéstă clădire însĕ a căḑutŭ sub grozăviile revoluţiunei din 1848, când a fostŭ aprinsă de insurgenţii ungurĭ.

Multe rele se mai întêmplară în revoluţii; multe pagube a suferitŭ şi ţinutulŭ acesta atuncĭ, dér pentru grăniţerĭ nicĭ o perdere n'a fostŭ aşa mare, ca nimicirea institutului militarŭ; în scurtŭ s'au uitatŭ suferinţele proprii, particularii s'au reculesŭ, pe ruinele desastrului şĭ-au ridicatŭ locuinţe noue şi au astupatŭ tăciunii, dér ruinile institutului întregĭ 40 de anĭ au statŭ góle în faţa trecĕtorilorŭ, pentru ca la tótă ocasiunea sĕ sgândărescă durerea nóstră şi sĕ escite dorulŭ după aşa o scólă. Mulţĭ din cei bĕtrânĭ şi din cei ce mai trăiescŭ n'au avutŭ multă vreme mai mare dorinţă, de câtŭ a vedé éră odată redicată „o scólă de dăi Dómne."

Abia acuma acéstă dorinţă este realisată, este faptă. Ruinele au căḑutŭ, ele în scurtŭ vorŭ dispăré şi eu unulŭ regretŭ, că nu li s'a făcutŭ cu ocasiunea acestorŭ serbărĭ unŭ ...parastasŭ. Şi décă „institutulŭ" a fostŭ mărețŭ şi frumosŭ — noul edificiu gimnasialŭ este o adevĕrată podóbă, este fala acestui ţinutŭ, este chiar luxŭ în raportŭ cu starea nóstră materială.

Mai departe „grăniţerulŭ" nostru ne dă o scurtă descriere a serbărei, ce a făcut'o deja cu deamĕruntulŭ raportulŭ publicatŭ în numerii trecuţĭ ai fóiei nóstre. Relevămŭ numai douĕ momente, carĭ n'au fostŭ accentuate în raportulŭ amintitŭ. In capulŭ orăşelului, în ḑiua de 3 Octomvre séra, primarulŭ Năsĕudului a salutatŭ pe P. S. S. Episcopulŭ şi pe comisarulŭ reg. Banffy şi consiliarulŭ Klamarik **în limba română,** la care salutare Episcopulŭ a rĕspunsŭ *totŭ românesce*, ér d-lŭ Banffy şi cons. Klamarik *în limba maghiară.* Bistriţa şĭ-a trimisŭ la Năsĕudŭ tóte comitătile sale, ceea ce a causatŭ Năsĕudenilorŭ o legitimă bucuriă. Multŭ i-a încălḑitŭ şi toastulŭ, ce l'a rădicatŭ d. Budacker, parochulŭ evang. alŭ Bistriţei, care în numele Saşilorŭ vecinĭ lĭ-a adresatŭ nisce cuvinte fórte măgulitóre pentru cele ce facŭ în interesulŭ culturii.

După ce în urmă „grăniţerulŭ" nostru constată unirea şi buna înţelegere, ce a domnitŭ în decursulŭ sĕrbărilorŭ între Năsĕudenĭ, stîrşesce cu următórea observare:

„Multă lume a fostŭ aicĭ şi multŭ au ţinutŭ aceste sĕrbătorĭ, dér o ordine şi o linişte ca în casulŭ de faţă rarŭ ţi-s'a datŭ sĕ vedĭ, pentru că poporulŭ de pe aicĭ dela felulŭ lui este fórte liniştitŭ şi iubitorŭ de ordine, ţinuta lui e marţială şi Românulŭ năsĕudénŭ, care ca militarŭ a fost — pusŭ sĕ ţină ordinea, cum ar puté-o turbura tocmai elŭ? Şi chiar din ĕstŭ motivŭ încă înainte 'mĭ-ar fi plăcutŭ sĕ spunŭ domnilorŭ dela putere, sĕ nu adune la Năsĕudŭ gendarmĭ din tóte părţile, că nu face trebuinţă.

ULTIME SCIRĬ.

Sofia, 11 Octomvre. Se vorbesce, că agenţiile societăţii de navigaţiune pe Dunăre au fostŭ avisate din partea direcţiunei lorŭ, că acelorŭ călĕtorĭ, carĭ cerŭ bilete de drumŭ spre a călĕtori în România, sĕ li-se dea acestea numai décă vorŭ arăta unŭ *documentŭ de călĕtoriă visatŭ de unŭ consulatŭ românŭ*, fiindcă în casŭ contrarŭ *nu vorŭ fi lăsaţi sĕ calce pe pămêntulŭ României.*

Scirea despre mĕsura guvernului românŭ a produsŭ în cercurile oficiale de aicĭ surprindere, deórece acéstă mĕsură restrictivă luată fără veste nu se prevĕḑuse.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Roma, 13 Octomvre. Visita împĕratului germanŭ la Papa s'a făcutŭ amĕsuratŭ programului. Papa conduse pe împĕratulŭ în camera de lucru, unde întrevorbirea s'a ţinutŭ fără marturĭ. Apoi împĕratulŭ se duse în Quirinalŭ, unde s'a datŭ unŭ prânḑŭ de galà de 120 tacâmurĭ. Regele Italiei a toastatŭ în limba italiană ḑicêndŭ: „Presenţa capului supremŭ alŭ marei naţiunĭ în Roma, cu care suntemŭ legaţĭ prin vechĭ şi tarĭ legăturĭ de amiciţiă, e o nouă garanţiă a alianţei ce s'a încheiatŭ între noi pentru pacea europénă şi pentru binele popórelorŭ nóstre. Béu în sănătatea împĕratului şi a împĕrătesei, pentru armata germană şi pentru gloria Germaniei."

Impĕratulŭ Vilhelm rĕspunse în limba germană: „Amintirea legăturilorŭ de alianţă moştenite dela părinţĭ află în mine viu ecou. Ţĕrile nóstre conduse de marii lorŭ domnitorĭ şĭ-au cuceritŭ unitatea cu sabia. Analogia istoriei nóstre face ca amêndouĕ popórele sĕ mérgă totdéuna mână în mână pentru susţinerea unităţii în sine, care e cea mai sigură garanţiă à păcii. Ridicŭ paharulŭ în sănătatea Maiestăţii Vóstre, a reginei, a bravei armate a Maiestăţii Vóstre."

Impĕratulŭ germanŭ a predatŭ cardinalului Rampolla o pompósă cruce la pieptŭ, numì pe prinţulŭ de Neapole sublocotenentŭ în regimentulŭ Umberto, conferì lui Crispi în persónă ordinulŭ Vulturului negru. Regele Italiei conferì împĕratului Vilhelm marea cruce a ordinului militarŭ de Savoia, cea mai înaltă distincţiune militară a Italiei.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ
din 13 Octomvre st. n. 1888.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.38	Vênd.	9.40
Argintŭ românescŭ .	„	9.30	„	9.34
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.62	„	9.64
Lire turcescĭ . . .	„	10.92	„	10.95
Imperialĭ	„	9.92	„	9.95
Galbinĭ	„	5.70	„	5·72
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ	„	127.—	„	128.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena
din 12 Octomvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	99.80
Renta de hârtiă 5%	90.45
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	147.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	97.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	113.—
Bonurĭ rurale ungare	104.50
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.50
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.35
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.75
Renta de hârtiă austriacă	81.30
Renta de argintŭ austriacă	82.15
Renta de aurŭ austriacă	109.95
Losurĭ din 1860	140.20
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	87.60
Acţiunile băncei de creditŭ ungar. .	302.75
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	308.60
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.75
Napoleon-d'orĭ	9.61½
Mărcĭ 100 împ. germane	59.40
Londra 10 Livres sterlinge	121.70

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

---

domnilorŭ — în acelŭ birtŭ fórte solid. Dér încă nicĭ-odată nu mĭ-am pusŭ în jocŭ banii, precum face în fiă-care ḑi de esemplu d-lŭ Barany în clubulŭ popicelorŭ.

— Asta nu-lŭ privesce pe nimenea! strigà, roşu ca o ceraşe de mâniă, d-lŭ forestierŭ, care avea slăbiciune de popice. Décă eu nu mĕ interesezŭ de alţĭ ómenĭ, atuncĭ şi ei sĕ mĕ lase pe mine în pace! Décă aşŭ vré, aşŭ puté aminti faptulŭ, că numai acum câteva ḑile d-lŭ notarŭ Adam Hervadt a fostŭ dusŭ acasă din birtŭ în stare de complectă beţiă. Cu tóte astea, cum am ḑisŭ, eu nu mĕ ocupŭ de nimenea, decĭ nu vĕ ocupaţĭ nicĭ d-vóstră de mine!

— Minte, onorată adunare, minte ca unŭ neruşinatŭ! scrîşnì bănuitulŭ notarŭ şi hăpuì cu gura după aerŭ. Nicĭ-odată n'am fostŭ beatŭ. Vréu numai sĕ'i ḑicŭ forestierului....

— Ce? Ce te obrăsnicescĭ sĕ 'mĭ ḑicĭ?

— Că mai bine sĕ măturĭ înaintea uşii d-tale şi sĕ fii cu atenţiune asupra nevestii dtale, căcĭ în timpulŭ când jocĭ popice — lângă ea şéde altulŭ.

— Pe acelŭ câne îlŭ voiu împuşca ca pe unŭ epure! urlà înfuriatŭ forestierulŭ.

Organistulŭ şi învĕţătorulŭ Ignaz Csupasz — care póte că avea motivŭ sĕ ia acéstă din urmă întorsătură a desbaterii ca ameninţătóre pentru dênsulŭ — căutà sĕ ajungă aprópe de zăvorulŭ uşii. De sigurŭ ar fi sters'o la sănĕtósa, décă nu i-ar fi succesŭ în ultimulŭ momentŭ preotului, care era desperatŭ, sĕ potoléscă spiritele înferbêntate, printr'o vorbire improvisată.

Acestŭ memorabilŭ capŭ d'operă retorică sunà astfelŭ:

„Multŭ onorată adunare! Sĕ lăsămŭ stéua pe tablou! Căcĭ décă tăiămŭ acestŭ sfântŭ semnŭ, tabloulŭ îşĭ perde simbolulŭ sĕu biblicŭ; stéua strălucesce ca unŭ vecĭnicŭ şi adevĕratŭ semnŭ, că Mântuitorulŭ s'a scoborîtŭ din cerŭ josŭ pe pămêntŭ, pentru ca sĕ 'mpace pe cei mânioşĭ şi ca sĕ înveţe pe ómenĭ sĕ se iubéscă şi sĕ'şĭ ierte unii altora slăbiciunile.

— Amin! ḑise Ignaz Csupasz cu ardóre, veselŭ că a scăpatŭ aşa de uşorŭ de mânia forestierului.

Dér cine scie, câtŭ ar fi mai duratŭ încă ultima şi marea adunare a „comitetului tabloului", décă d-lŭ jude Bertalan Gondos n'ar fi îngrijitŭ ca sĕ se termine. Elŭ se apropià de tablou şi ḑise:

— Nu e nevoiă sĕ facemŭ atâta tărăboiu. Celŭ mai bunŭ lucru e, sĕ tăiămŭ aci în stânga tabloului pe craii, carĭ aratà lucrurile scumpe. Bogăţiile suntŭ însuşĭ diavolulŭ şi nu se cade sĕ aducemŭ pe diavolulŭ în casa lui Dumneḑeu; tabloulŭ se potrivesce atuncĭ în prevazŭ.

Unŭ unanimŭ „Eljen"! însoţì înţeleptele cuvinte ale judelui.

Şi când credincioşii se duseră Duminecă în biserică, ca sĕ privéscă „Intêlnirea sfinţilorŭ trei crai", vĕḑură pe pânză: cerulŭ, pădurea, stéua şi — pe cei trei măgarĭ legaţĭ de arborĭ.

Eftinŭ de minune!

Versandt-Geschäft „zur ungar. Kronne".

Das Erste Wiener
Versandt-Geschäft
„zur ungar. Krone".

trimete în tóte părțile cu NACHNAHME următórele mărfurĭ cualitatea cea mai bună cu unŭ prețŭ câtŭ se póte de scădutŭ.

Numai 7 fl. 85 cr.

costă unŭ orologiu cu **PENDULĂ** frumosŭ împodobitŭ.

cu 5 anĭ garanțiă.

Aceste orológe cu pendulă suntŭ așeḑate într'unŭ castènŭ de nucŭ sculptatŭ ce este de o lungime de 1 metru și de o lățime de 35 cențimetri, montatŭ, e prověḑutŭ cu o tablă de sticlă, finŭ poleită și are unŭ

mechanismŭ aprópe inruinabilŭ.

Spirala duplă, secundariulŭ bine regulatŭ, așa că acest orologiu este neîntrecutŭ în mersulŭ sěu și totodată servesce și ca mobilă frumósă.

Cutia în care se împachetéză este socotită la prețŭ în 70 cr.

Numai 2 fl. 50 cr.

costă unŭ frumosŭ orologiu de părete cu deșteptătorŭ cu clopotŭ în prevasŭ de lemnŭ de nucŭ cu o tablă de cifre ce singură lumineză, merge bine și deșteptă regulatŭ.

Numai 3 fl. 90 cr.

costă unŭ orologiu deșteptătorŭ de bronzŭ, e de aurŭ francesŭ, cu unŭ tonŭ curatŭ, o podóbă pentru orĭ și cine pentru casă și călětoriă cu unŭ mechanismŭ neruinabilŭ.

Numai 4 fl. 50 cr.

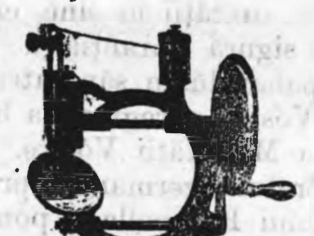

costă unŭ césornicŭ de buzunarŭ cylindru de argintŭ-nikel cu mașinăriă regulată și cu învělitóre guilochată frumosŭ provĕḑută deasupra cu sticlă netedă.

Numai 5 fl. 25 cr.

costă unŭ césornicŭ remontoir de argintŭ-nikel fără cheiă, este de trasŭ la scărită, cu arătătorŭ de secunde regulatŭ, sticlă netedă și cu aparatŭ mechanicŭ de arătătorŭ. Mai departe același **remontoir de argintŭ veritabilŭ de 13 loțĭ fl. 8.50.**

Mașinĭ de cusut pentru familiă

de construcțiunea cea mai nouě costă în locŭ de 15 fl. acum numai

5 fl. 50 cr.

Eu garantezŭ pentru prestațiunea și cusătura frumósă și regulată a acestei mașinĭ de cusutŭ pentru mână. Ea funcționéză iute frumos, cóse orĭ-ce stofă grobă orĭ fină și face împunsăturĭ mai dese orĭ mai rarĭ, după voință, este construită din materialŭ solidŭ și bunŭ și se vinde dimpreună cu tóte rechisitele necesare.

Tóte cu câte 97 cr.

97 cr. **I Pălăriă de bărbațĭ** din filz móle în tóte colorile.	97 cr. **I cămașă bărbătéscă** din Chiffon finŭ, Creton séu Oxford.	97 cr. **I pantalonŭ de bărbațĭ** de pănură de casă durabilă.	97 cr. **12 bucățĭ batiste de buzunar** cu bord.
97 cr. **I cămașă de damă** cu broderie, de Chiffon.	97 cr. **3 părechĭ de ciorapĭ de dame**, calitate bună.	97 cr. **I pantalon de dame** cu broderie, Chiffon finŭ.	97 cr. **I pieptărașiu** desŭ cu flóce căptușitŭ.
97 cr. **I pânzătură bună** de masă, albă, Damast orĭ colorată.	97 cr. **I corsetŭ de nópte** cu broderie, de Chiffon finŭ.	97 cr. **I pieptarŭ de lână** pentru domnĭ séu dame.	97 cr. **6 ștergare mustra-Carro**
97 cr, **I cârpă**, completă, mare, gata.	97 cr. **6 șervete** albe orĭ colorate Mustră-Damastŭ.	97 cr. **6 cârpe** de vase cenușii în dungă.	97 cr. **I cârpă de mětase** lungă de 1 cotŭ diferite colorĭ.
97 cr. **I pipă de spumă de mare cu coperișiu.**	97 cr. **I covorŭ de patŭ** Stofa-Iute frumosŭ desenatŭ.	97 cr. **I cârpă de învělit** pentru dame, 7/4 mare, căldurósă	97 cr. **I aparatŭ de focŭ** mechanicŭ, sĕ aprinde singurŭ.
97 cr. **I Evantail de damă** ornatŭ cu desemnurĭ și modern.	97 cr. **I Cigaretă** de spumă de mare.	97 cr. **I Ciubucŭ** cu țévă de vișin.	97 cr. **I medalionŭ** fasonŭ nou cu pietri.
97 cr. **12 lingurĭ de cafea** argintŭ curat London-Britt.	97 cr. **I lanțŭ de cés de aurŭ** preparatŭ cu joujou.	97 cr. **I inel cu Brilant** imitat cu pietri.	97 cr. **6 lingurĭ** de prândŭ de argint London-Britt.
97 cr. **I Braceletă** bătută cu pietri.	97 cr. **2 fesnice** de argintŭ curat London-Brit	97 cr. **I castronŭ de supă** argintŭ curat London-Britt.	97 cr. **I pantalonŭ de lână** (sistemŭ Jäger) de bărbațĭ.
97 cr. **6 părechi de batiste** unicolore séu colorate.	97 cr. **3 cuțite de tablă** argintŭ London-Brit	97 cr. **6 furculițe** franceze argintŭ London-Britt.	97 cr. **I dosă de zaharŭ** argintŭ London-Brit

Mai suntŭ apoi 2000 de bucățĭ marĭ, elegante și moderne de

Pânzăturĭ de masă și pat

din ripsŭ, în cele mai vii colorĭ, cu bordurĭ și desenurĭ de florĭ, în adevěrŭ frumóse cu câte

1 fl. 65 cr.

Pânzăturile suntŭ jurŭ împrejurŭ cu bordurĭ impodobite și la cele 4 colțurĭ cu Quaste de Plüsch.

I bucată 30 cotĭ pănură de munte fl. 5.50	I bucată 30 cotĭ Chiffon fl. 5.50	1/2 duzină cârpe albe de inŭ 90 cr.
I bucată 30 cotĭ atlas bunŭ Gradl fl. 6.50	I bucată bună colorată de materie pentru patŭ fl. 6.50	6 bucățĭ cârpe de in 3 cotĭ lungime 2 cotĭ lărgime fl. 8.50
I bucată 30 cotĭ Barchent-albŭ fl. 6.50	I duzină de cârpe de buzunar cu margine colorată fl. 2.25	I garnitură Bouret din stofă fină Bouret fl. 10.
I garnit. color. de cafea, I pânzătură, 6 șervete fl. 2.25.	I duzină de ștergare de inŭ fl. 2.50	I restŭ de covorŭ 6 metri 2 fl.

Numai 5 fl. costă unŭ

Gherocŭ de dimiă

elegantŭ, gata, căldurosŭ, din cea mai fină dimiă Stiriană, pentru orĭ-ce mărime, pentru orĭ-ce měsură în tóte colorile, pentru tómnă și iarnă.

Numai 1 fl. 80 cr.

Jachete de iarnă

pentru bărbațĭ și dame, în cele mai frumóse colorĭ moderne, se potrivesce la orĭ-ce haină, se pórtă cu plăcere tómna și iarna.

Numai 1 fl. 75 cr.

o pătură de cai, carĭ se věndŭ așa ieftinŭ din causa desființăriĭ fabricii. — Cine voesce sĕ-șĭ crute caii sĕ cumpere renumitele

Păturĭ de cai,

decât carĭ niciodată nu se vor puté cumpăra mai bune, mai marĭ și mai gróse.

Numai 6 fl. 50 cr.

costă unŭ

COSTUM BĂRBĂTESCŬ

elegantŭ, modernŭ, de tómnă și iarnă, lucratŭ din stofă de Brünn în orĭ-ce mărime și colóre, așaḑĕră la olaltă:

1 pantalonŭ, 1 giletcă, 1 gherocŭ.

I Qualitate Un costum întreg 6 fl. 50 cr.	2 Qualitate 8 fl. 50.
	3 Qualitate 10 fl. 50.

Ca měsură la comandare e de ajunsŭ lungimea pantalonului, grosimea pieptului și lungimea mânecilorŭ, precum și felulŭ colórei. Mustre nu se potŭ trimite, deórece costumele suntŭ tóte gata.

Aceleașĭ costume pentru copiĭ dela 6 până la 13 anĭ orĭ-ce calitate suntŭ cu 2 fl. mai ieftine.

Transporturile cu „NACHNAHME".

Fiă-care comandă, fiă câtŭ de mică, sĕ se facă cu precisiune și îngrijire. Ce nu'i place cuiva sĕ ia înapoi, se póte schimba, séu se reintorcŭ paralele. Comandele suntŭ a se adresa la:

Versandt-Geschäft „zur ungar. Krone", Wien, 5. Bezirk, Rüdigergasse Nr. 1|12.

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după améḑĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de améḑĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucureci la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după améḑĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

Care este cea mai bună hărtiă pentru țigărĭ?

Acéstă întrebare fórte importantă pentru fiă-care fumătorŭ de țigărĭ s'a stabilitŭ deja în modulŭ celŭ mai nedubios.

Nu este reclamă gólă, ci unŭ faptŭ constatatŭ prin autorităță scientifice de primulŭ rangŭ pe basa *analisei comparative* a diferitelorŭ hărtii de țigărĭ mai bune, ce se află în comerțŭ, că hărtia de țigărĭ

„LES DERNIÈRES CARTOUCHES"

și

„DOROBANȚULŬ"

din fabrica **BRAUNSTEIN FRÈRES** la Parisŭ,

65 Boulevard Exelmans,

este cu deosebire cea mai ușóră și cea mai escelentă.

După ce s'a stabilitŭ acésta între altele prin **Dr. Pohl,** profesorŭ la facultatea technică în Viena, **Dr. Liebermann,** profesorŭ și conducĕtorŭ alŭ stabilimentului chemicŭ de statŭ în Budapesta, și o **analisă comparativă,** făcută în Iuliu 1887 după puncte de vedere nouě higienice de către **Dr. Soyka,** profesorŭ de Hygieniă la Universitatea nemțéscă din Praga, a produsŭ chiar resultatulŭ strălucitŭ, că hărtiele de țigărĭ **„Les dernières Cartouches"** și **„Dorobanțulŭ"** suntŭ cu **23—74% mai ușóre,** și că împărtășeșste fumului de tutunŭ cu **23—77% mai puține** părțĭ streine, ca celelalte hărtii analisate. Veritabilă este numai aceeașĭ hărtiă, a cărei Etiquetă séměnă cu desemnulŭ aci imprimatŭ și care órtă firma **Braunstein Frères.**

Fabrica a deschisŭ unŭ depositŭ pentru vênḑare en gros **a hărtiei de țigărĭ și a tuburilorŭ pentru țigărĭ**

BRAUNSTEIN FRÈRES, 193,50—43

WIEN, I. Bez., Schottenring Nr. 25,

și află aceste articole la tóte firmele maĭ marĭ, carĭ au de vênḑare asemenea mărfurĭ.

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.